

Tiểu Bạch Thần Y

Contents

Tiểu Bạch Thần Y	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3 : Mỹ Nam Thành Phụ Thân	3
4. Chương 4 : Bạch Bạch Đơn Giản	4
5. Chương 5: Cởi Quần Áo Trước Mỹ Nam	5
6. Chương 6 : Bạch Bạch Cứu Người	6
7. Chương 7 : Lợn Và Người	7
8. Chương 8 : Cứu Nhầm Tình Địch	8
9. Chương 9 : Khinh Công Dùng Để Chạy	9
10. Chương 10 : Tư Đồ Mặc Thích Người !	10
11. Chương 11 : Bạch Bạch Thay Đổi Bộ Dáng.	11
12. Chương 12 : Vũ Khuynh Thành	12
13. Chương 13 : Bạch Bạch Bị Lừa Ăn Sạch Sẽ	13
14. Chương 14 : Kết Cục	14

Tiểu Bạch Thần Y

Giới thiệu

Nàng , một nữ tử như búp bê , lớn lên trong thâm sơn cốc , tâm tư đơn thuần như tờ giấy trắng. Y t

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tieu-bach-than-y>

1. Chương 1

Một ngôi nhà hoang tàn vắng vẻ trong thâm sơn cốc. À, không đúng , kỳ thật bên trong vẫn còn có người.

” Bạch Bạch , người ngồi giữa trời nắng , rớt cuộc muốn làm gì?” Một nữ tử y phục vàng không nề hà hét lớn.

Một đôi mắt xinh đẹp sáng ngời , da thịt trắng nõn , dáng người yếu điệu , giống như tiểu tinh linh trong giữa đồi núi.

Nữ hài tử bị gọi là Bạch Bạch quay đầu lại , tươi cười thật đáng yêu để lộ ra hàm răng trắng:” Người ta đang quan sát con kiến , suy nghĩ nếu chân con kiến bị chặt đứt , hẳn là dùng cái gì để giúp nó đi tiếp.”

Ông trời , cầu một tiếng sét đánh nàng đi !

” Tô Bạch Bạch , ta không để ý tới người nữa ! Ta nghe lời dì nói , chiếu cố người mười năm , ta phải rời núi !”. Kiều Nhu Nhu tức giận.

Năm tám tuổi nàng đến đây , lúc đó Tô Bạch Bạch chỉ có năm tuổi , suốt mười năm , đều ngồi ở trong thâm sơn cốc , ngay cả con người cũng chưa từng gặp qua , mặt ngẩn ngơ xuống , nàng nhất định bị nha đầu kia chọc điên lên mất .

Tô Bạch Bạch nheo đôi mắt nghiêng đầu , suy nghĩ hơn nửa ngày :” Rời núi? Tại sao phải rời núi? Như thế là làm sao?”

” A!!”. Kiều Nhu Nhu rút thanh kiếm bên hông ra :” Bạch Bạch . người muốn chọc giận ta chết .”

Tô Bạch Bạch làm vẻ mặt vô tội :” Nhu tỷ tỷ , người hiện tại không chết ” Chạy tiến đến đẩy kiếm ra :” Cho dù tỷ tỷ chết , Bạch Bạch có thể cứu tỷ .”

Trong lúc Kiều Nhu Nhu đang suy nghĩ , Tô Bạch Bạch nháy mắt :” Tỷ Tỷ , ta muốn chọc giận tỷ chết.”

Kiều Nhu Nhu khoe miệng không ngừng run rẩy :” Tại sao?”

” Bởi vì , tỷ tỷ chết , ta có thể thử thảo dược mới để cứu được người .” Tô Bạch Bạch giơ ta lên gốc cây hái một bông hoa màu trắng.

” Thế nếu không cứu sống được ta .?”

” Nếu không sống được” Tô Bạch Bạch thực trình trọng tự hỏi thật lâu , nghiêm túc nói :” Tỷ tỷ người thật ngốc , không cứu sống được tất nhiên là sẽ chết.”

Kiều Nhu Nhu nắm chặt thanh kiếm trong tay , gân xanh nổi dậy , thiếu chút nữa trực tiếp lấy thủ cấp của nàng.

” Bạch Bạch chết tiết , người ngoan ngoãn ở lại nơi này , ta đi ra ngoài nửa năm nữa sẽ trở lại ! Nhớ kỹ , phải ngoan ngoãn ở nơi này .”

Cha nàng từng là đại hiệp giang hồ , nàng tự nhiên cũng là một thân võ nghệ cao cường , bây giờ thà đi ra ngoài hành hiệp trượng nghĩa , sau đó trở về quần đũa ngọc này . Hơn nữa nàng biết , Bạch Bạch thực nghe lời nàng sẽ ngoan ngoãn ở nơi này.

Trong lúc Bạch Bạch ôm đầu nghĩ nửa năm là bao nhiêu lâu thì Kiều Nhu Nhu cũng dùng khinh công rời khỏi.

Nửa năm nửa năm , một giấc ngủ chính là nửa năm sao? Vẫn là khi trời tối sầm mới là nửa năm ? Hoặc , thật lâu?...

2. Chương 2

Hiển nhiên , Kiều Nhu Nhu đánh giá cao Tô Bạch Bạch tự mình có khả năng sinh tồn.

Trong vài ngày ngắn ngủi đó , Tô Bạch Bạch hoàn toàn không nhìn ra quần áo màu hồng nhạt , rách tung toé , trông như tên ăn mày. Khuôn mặt đen ngòm , toàn thân trừ hàm răng là không có chỗ nào sạch sẽ.

” Ô Nhu tỷ tỷ , Bạch Bạch muốn chết , chết đói , chết vì thối ... Người như thế nào còn không trở về ...” Tô Bạch Bạch ngửa mặt lên trời , rời khỏi trên cây nhảy xuống.

Nàng liệt kê ra đủ 3 đàn kiến to , trên đỉnh đầu bay qua ba mươi chín con chim , ngủ bảy lần là thức giấc , thức ăn đã hết , Nhu tỷ tỷ như thế nào còn không trở về?

Đột nhiên , hai mắt đắm lệ mông lung nàng nhìn thấy Nhu tỷ tỷ nuôi dưỡng con lợn nhỏ , không nhìn được nuốt nước miếng . Nàng nhớ rõ , đem con lợn nhỏ vào trong nồi lửa là có thể ăn !

Nhưng là , một mình nàng còn ăn không hết cái đầu lợn ... Nghĩ nghĩ , nàng cần đem nướng một chân con lợn là có thể , con lợn không cần đủ 4 chân.

Con lợn nhỏ thấy nàng diên diên vui vẻ hướng mình mà chạy tới, giờ cây đuốc , giật mình một cái , dùng móng mở tung cửa ra , hết sức lao đến phía trước.

Tô Bạch Bạch nhìn Lợn chạy , không khỏi mở miệng hét lớn :” Tiểu Trư đừng chạy , Bạch Bạch đã đói bụng , chỉ cần ăn một chân của ngươi là tốt rồi !”

Lợn vừa nghe thấy chạy càng nhanh hơn.

Tô Bạch Bạch đã đói muốn chết , lao đảo chạy , đuổi theo con lợn chết tiệt kia.

” Trư Trư ... Không Không cần chạy.” Tô Bạch Bạch thở phì phò , không biết chính mình đã chạy xuống cốc , ” Bạch Bạch Bạch ... thề phải lấy một cái chân của ngươi nếu chết Bạch Bạch cứu ngươi ...”

Lợn vẫn không quay đầu lại , chạy hết sức , nó cũng không muốn làm lợn 3 chân , như vậy tổn hại đến tôn nghiêm của con lợn.

Chính là , không khéo léo , nó đụng vào một con ngựa , bị ngựa đá một cước Ô Mệnh con lợn này thật không có số !

Tư Đồ Mặc đột nhiên bị một con lợn lao vào , con người chột loé , rút kiếm ra định sẽ đem con lợn này một phát chết tươi , kết quả là

Một tên ăn mày đen ngòm xông lên ôm lấy con lợn kia , khóc oa oa.

” Trư , Trư ta rốt cuộc bắt bắt ngươi !” Tô Bạch Bạch hết sức ôm lấy con lợn , thiếu chút nữa làm cho con lợn không có hơi để thở.

Một người một lợn ôm nhau , chặn đường đi của Tư Đồ Mặc.

” Có thể lui ra không?”. Âm thanh lạnh như băng truyền đến

3. Chương 3 : Mỹ Nam Thành Phụ Thân

Tô Bạch Bạch nghe vậy ngẩng đầu nhìn lên ——

Toàn thân y phục lam , mặt xinh đẹp cực kỳ , mũi thẳng , môi gợi cảm , chính là trong mắt biểu lộ ánh mắt lạnh như băng.

” Phụ thân !” Tô Bạch Bạch cao hứng kêu.

Bởi vì hồi còn nhỏ , mẫu thân nói , phụ thân là người tiêu soái nhất thiên hạ , mà trước mắt người này , thật sự rất đẹp!

Tử Đồ Mặc mặt mày nhăn lại , hắn năm nay mới hai mươi tuổi , vợ cũng chưa có , sao có người lại gọi hắn là cha?

Khoé miệng vẽ ra một tia trào phúng tươi cười :” Nhận sai người.”

Tô Bạch Bạch chu cái miệng lên :” Chính mẫu thân nói , phụ thân là người đẹp nhất trên đời , rõ ràng người cũng rất đẹp.!”

Đôi con người trong suốt khiến Tư Đồ Mặc xúc động định tâm , hắn chưa bao giờ gặp qua người có con người trong suốt như thế!

Thân là đệ nhất trang chủ , người nịnh bợ hắn tất nhiên không ít , đủ loại dạng người , có các loại con người . Từ nhỏ hắn đã được học về ánh mắt con người qua nhận thức.

Tô Bạch Bạch hai tay che miệng con lợn , không cho nó phát ra âm thanh ” Tiểu Trư , không cần chạy ! Bạch Bạch cam đoan , chỉ ăn một cái chân của người!”

Con người của Tư Đồ Mặc bắt đầu có hào quang lưu chuyển , giọng nói có độ ấm :” Có thể tránh ra không? Người có thể đem con lợn mang về nhà ăn.”

Nhà.

Tô Bạch Bạch ngẩng đầu , nhìn chung quanh , ” Oa, oa ” một tiếng khóc phát ra , ” Nhà không thấy ! Ô ...Ô... Bạch Bạch không thấy nhà !”

Bình thường nàng chỉ cần ngoảnh đầu là có thể thấy phòng nhỏ của nàng ! Nhưng hiện tại đây là đâu?

Từ Đồ Mặc nghe thấy tiếng khóc đau đầu nhú mày , đột nhiên toát ra một câu :” Người theo ta đi được không?”

Tô Bạch Bạch nghe vậy , ngừng khóc :” Ta đã đói bụng , cho ta ăn đi ?”

Tư Đồ Mặc nở nụ cười , nháy mắt ” Được.”

” Vậy ta có thể đem con lợn của ta mang đi không?” Nó nói như thế nào cũng là Nhu Tỷ Tỷ nuôi dưỡng.

” Được. Người tên gì?”

Tô Bạch Bạch lệch đầu :” Tên? Tên là cái gì?”

”” Tư Đồ Mặc không biết nên nói cái gì .Một lúc lâu sau :” Người khác gọi người như thế nào?”

” Nhu Tỷ Tỷ có khi kêu Tô Bạch Bạch , nhưng khi nàng tức giận thì kêu Bạch Bạch.”

Tư Đồ Mặc hiểu được :” Theo ta đi.”

Tô Bạch Bạch miễn cưỡng ôm lấy con lợn , đi theo người cười ngựa ở phía sau.

Mặt trời lặn , bóng dáng Tô Bạch Bạch cùng Từ Đồ Mặc kéo rất dài , cuối cùng cũng giao nhau.

4. Chương 4 : Bạch Bạch Đơn Giản

” Tô Bạch Bạch , cha mẹ người ở đâu?”. Tư Đồ Mặc ngồi chậm xuống lập tức hỏi.

” Phụ thân đến một nơi rất xa , cuối cùng mẫu thân muốn đi tìm phụ thân, cũng đi rồi. Bạch Bạch đợi mà họ vẫn không có trở về ...” Tô Bạch Bạch thì thào , nhàm chán véo tai con lợn.

Tư Đồ Mặc quay đầu lại nhìn bộ dạng đáng thương của Bạch Bạch ,trong lòng không khỏi trào ra loại tình cảm yêu thương. Nàng nhỏ như vậy mà không có cha , không có mẹ.....

” Tô Bạch Bạch , ta muốn đi đại hội võ lâm , người phải đi theo ta đấy?” Tư Đồ Mặc quyết định mang nàng đi theo.

Tô Bạch Bạch mắt to tròn :” đại hội võ lâm là gì?”

Nàng thực chưa từng nghe qua ... một từ rất xa lạ.

Tư Đồ Mặc thật không biết nên giải thích như thế nào :” Tô Bạch Bạch , người có thể lớn như vậy , thật không dễ dàng gì.” Cái gì nàng cũng không hiểu ... Đơn thuần giống như trẻ con vừa mới sinh ra.

Thật hy vọng , nàng có thể vĩnh viễn giữ được cái tính thơ ngây của nàng.

” Tô Bạch Bạch , ta mang người vào nhà trọ tắm rửa!” Nàng này bộ dáng thật bẩn.

Tô Bạch Bạch nhìn tay áo của mình , rất bẩn ! Nàng đem mặt sát gần con lợn , cọ a a, đến tận bụi, trên lông lợn cọ thành màu đen.

” A, cái mặt của ta hoá ra lại bẩn như vậy.!”

Tư Đồ Mặc nhìn thấy Tô Bạch Bạch làm động tác đáng yêu , khoé miệng lộ ra một tia ôn nhu tươi cười.

Thật sự là nha đầu đáng yêu.

” Trang chủ!” Một thiếu niên cười hồng mã đuổi theo,” Đợi tôi với.”

Tư Đồ Mặc nhíu mi lại , tươi cười lập tức biến mất :” Thanh Trúc , không phải ta nói bất luận thể nào không cần có người đi cùng sao?”

” Thanh Trúc phải bảo hộ trang chủ ! Cho nên” Đột nhiên hắn thấy một thân hình đen ngòm , trong ngực còn có một con lợn. ” Tên ăn mày này là ai?”

Dứt lời , kiếm chìa vào hướng Bạch Bạch , ánh mắt tràn đầy phòng bị. Hắn không cho phép nhân vật khả nghi nào dám xuất hiện trước mắt trang chủ.

Kiểm còn chưa đến Bạch Bạch , nàng ôm con lợn nhảy ra xa , nước mắt bắt đầu rưng rưng ở hai hốc mắt , uỷ khuất nhìn về phía Thanh Trúc.

Cho dù mặt đen không rõ bộ dáng , nhưng là ánh mắt rưng rưng vẫn là chọc người thương tiếc.

” Người vì cái gì khi dễ Bạch Bạch , Bạch Bạch không có làm sai ” Tô Bạch Bạch khóc nức nở , nhìn thấy Thanh Trúc , mắt to tràn đầy tố cáo.

” TrangTrang chủ ... Nàng” Thanh Trúc lúc này mới phát hiện Tô Bạch Bạch là nữ hài tử.

Thế nhưng , tại sao nữ hài tử lại bẩn như vậy? Có thể nàng đơn giản hoặc giả vờ.

5. Chương 5: Cởi Quần Áo Trước Mỹ Nam

Trong thị trấn vùng lân cận , Tô Bạch Bạch vui sướng nhìn thấy đám người qua lại , có đủ loại vật nhỏ kỳ quái.

Nàng đứng ở trước một cửa hàng sơn , hương thơm ngào ngạt , ngây ngất . Thứ này nàng rất thích nha !

Thích thứ gì đó tự nhiên sẽ không buông tay , nàng cao hứng cầm lên một hộp sơn , quay người bước đi .

Chủ quán vốn không thích bẩn , cho nên khi người ăn mày đến gần , cũng có nam tử lạnh lùng ngăn chặn nên hắn không ngăn , chính là , cái tên ăn mày kia như thế nào có thể cầm đồ vật bước đi !

” Ê , người không có tiền trả đâu!”

Tô Bạch Bạch không để ý tới . Nhưng nàng lại xác thực quả thật nghe được , nguyên nhân rất đơn giản , bởi vì ” Ê ” không phải tên của nàng , cho nên nhất định không phải gọi nàng . Huống hồ Tiền là cái gì? Nhu Tử Tử chưa từng nói qua cho nàng nghe.

Thanh Trúc bắt mắt trừng mắt nhìn Bạch Bạch rồi liếc mắt một cái.

Cái tên ăn mày kia , vì cái gì mà trang chủ lại để ý tới? Thật sự là không hiểu.

Tô Bạch Bạch giơ hộp sơn trên tay , “Tư Đồ , cái này là gì? Thơm quá a , có ăn được không?”

Tư Đồ Mặc nhìn thấy vật dụng của nữ nhân , lại nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đen tuyền của Bạch Bạch , quyết định cho Thanh Trúc giải quyết vấn đề :” Thanh Trúc , người tới giải thích.”

Thanh Trúc không cam lòng, không muốn mở hộp sơn ra ” Dùng để bôi mặt.”

Đồng thời giấu khuôn mặt bẩn của Tô Bạch Bạch :” Đồ vật này người không dùng được.”

Tô Bạch Bạch không hiểu cái gì cũng gật đầu , trát son lên mặt con lợn.

Phấn đắp lên mặt con lợn thành màu đỏ rực.

” Lau thôi , thật khó coi . ” Tô Bạch Bạch nghiêm trang kết luận.

Thanh Trúc khoé miệng lắm bầm.

Đại tỷ à , đó là bôi lên mặt người ta , như thế nào người lại bôi lên mặt lợn.. Đương nhiên là xấu , huống hồ bôi phải đều đều.

Tô Bạch Bạch liền ôm con lợn cùng Tư Đồ , Thanh Trúc đi vào quán trọ.

Trong phòng.

Tư Đồ Mặc chỉ vào thùng nước nóng đang bốc hơi :”Tô Bạch Bạch , nhớ rõ tự mình tắm sạch ...”

Thế nhưng ...

Ngay lúc hần đang nói , Tô Bạch Bạch đã bắt đầu cởi quần áo ! Mà hần nói xong , trên người nàng chỉ còn lại một cái yếm !

“Dừng !” Tư Đồ Mặc vội che mắt :” Tô Bạch Bạch , người không biết nam nữ có khác biệt sao?”

Tô Bạch Bạch dừng động tác tay :” Nam nữ khác biệt cái gì? Không phải người nói ta phải tắm sạch sẽ sao ... tất nhiên là phải cởi quần áo...”

” Tô Bạch Bạch ! Về sau , trước mặt nam nhân không được tùy tiện cởi quần áo !” Tư Đồ Mặc gào thét , đập cửa xông ra ngoài.

Đáng chết , vừa rồi hần nhìn thấy cái yếm của Bạch Bạch , cơ thể lại phản ứng.

Nữ nhân ngu ngốc này ! Quả thực cái gì cũng không biết !

6. Chương 6 : Bạch Bạch Cứu Người

Từ Đồ Mặc thề , hần thật sự choáng váng !

Thanh Trúc thề , con mắt hần tuyệt đối có vấn đề

Trước mắt mình là nữ hài tử đáng yêu , trong sáng , chính là nữ ăn mày bản vừa rồi...

Tô Bạch Bạch nháy đôi mắt to :” Các người làm sao vậy?”

Bộ dáng bọn họ , trong miệng cũng đủ để nhét một đầu con lợn vào !

” TôBạch Bạch ?” Thanh Trúc không quá xác định kêu.

Thực không còn cách nào tưởng tượng , tên ăn mày lớn lên thật xinh đẹp.

” Để làm chi , để làm chi?”. Tô Bạch Bạch khách khí đáp lại nói.

Chu cái miệng nhỏ nhắn , khuôn mặt nhỏ như trát phấn hồng , giọng điệu đáng yêu , thật là hấp dẫn .

Từ Đồ Mặc tâm lạnh như băng giống như được mở ra một khe nứt , có thêm tình cảm rót vào . Mà tình cảm , chính là do Bạch Bạch cấp. Tình cảm chỉ thuộc về Bạch Bạch.

Có lẽ sớm hơn , đôi người trong suốt kia , đã sớm xâm nhập vào tâm hần . Chính hần không hiểu mà thôi.

” Bạch Bạch , về sau gọi ta là Mặc.” Từ Đồ Mặc xác định tâm ý của mình , ôn nhu cười Bạch Bạch nói.

Thanh Trúc giống như gặp quỷ , thiếu chút nữa đi xem có phải trang chủ trúng tà hay không? Như thế nào lại ôn nhu như vậy.

Thế nhưng , khi nhìn hướng của đôi mắt lạnh lùng . hần hiểu được , trừ Bạch Bạch ra , ai cũng không thể làm trang chủ ôn nhu như vậy.

Sáng tỏ mọi lý lẽ , hấn rời khỏi phòng , trong đầu chợt loé lên một ý . Có lẽ , hấn phải dùng bồ câu đưa thư trở về , nói mọi người chuẩn bị hôn lễ.

Tư Đồ Mặc vừa định nói với Bạch Bạch , nhưng ngoài cửa có một tiếng thét cắt ngang lời hấn.

Là Thanh Trúc !

Mở cửa , bả vai Thanh Trúc bị thương , bên ngoài ứa ra huyết đen .

Màu đen .

Rõ ràng là trúng kịch độc !

” Trang chủ Thanh Trúc Không được về sau không khôngthể bảo vệ được trang chủ .” Thanh Trúc sắc mặt tái nhợt , mạng sống trôi qua rất nhanh.

Từ Đồ Mặc đau lòng khi nhìn thấy Thanh Trúc – người đã đi theo hấn 6 năm ” Ta sẽ báo thù cho huynh !”

Tô Bạch Bạch thấy Thanh Trúc trúng độc , cao hứng cực kỳ , lấy cây châm tùy thân , đẩy Tư Đồ Mặc qua một bên :” Bạch Bạch cứu hấn!”

Nàng thích nhất là được cứu người , nhưng Nhu Tử Tử lại không trúng độc , hiện tại thì được rồi. !

” Bạch Bạch , ngươi biết cứu!”

Tô Bạch Bạch đem ngân châm nhắm ngay huyết vị đâm xuống , cũng không ngẩng đầu lên :” Có , Bạch Bạch có ở đây , không ai được chết !”

Lúc mẫu thân còn ở bên cạnh , mẫu thân đã nói , chỉ cần Bạch Bạch học được tất cả các y thuật của người , ai cũng không thể chết trước mặt Bạch Bạch.

Quả nhiên , chỉ chốc lát sau , Tô Bạch Bạch liền hút hết độc trong cơ thể Thanh Trúc ra.

7. Chương 7 : Lợn Và Người

Tô Bạch Bạch thu hồi ngân châm , trở lại ngồi trên ghế , nhàn nhã uống trà.

” Bạch Bạch , y thuật của ngươi ai dạy ngươi ?” Tư Đồ Mặc quả thực rất khả nghi , độc kia trong phủ hấn mời các chuyên gia đại phu mà không chữa được , Tô Bạch Bạch lại có thể dùng ngân châm giải được độc.!

Tô Bạch Bạch xoắn một sợi tóc , :” Mẫu thân dạy Bạch Bạch cách cứu người . Còn nói , chỉ cần có Bạch Bạch , không ai có thể chết.”

Y thuật tuyệt đỉnh như vậy , hấn đã từng nghe cha nói qua , trên giang hồ có một nữ thần y thuật xuất chúng , sau này không thấy bóng dáng ... Chẳng lẽ , nàng chính là mẫu thân của Bạch Bạch?

Cứ như vậy , Y thuật của Bạch Bạch có cách chứng minh rồi (ủa , thế là thế nào nhỉ)

Bạch Bạch , ta không nói , ngươi không được chữa bệnh.” Tư Đồ Mặc thực lo lắng tin tức truyền ra sẽ có nhiều người biết mà cầu y .

Hiện tại , Tư Đồ Mặc chính là trời của Bạch Bạch , cho nên hấn nói cái gì , Tô Bạch Bạch cũng ưng thuận nghe theo.

Thanh Trúc tuy rằng không mở mắt được , nhưng ý thức vẫn còn , biết Bạch Bạch cứu hấn . Trong lòng tràn đầy cảm kích . Về sau hấn sẽ cùng bảo vệ Bạch Bạch như chủ tử của mình , hơn nữa trang chủ với Bạch Bạch cũng....

Bởi vì Thanh Trúc bị thương , cho nên bọn họ liền tiếp ở lại quán trọ vài ngày.

Sau khi rời quán trọ , bọn họ liền thúc ngựa hướng tới đại hội võ lâm mà chạy.

Mà tự nhiên Bạch Bạch với Tư Đồ cùng một ngựa . Về con lợn , vẫn ở trong ngực Bạch Bạch

” Vì cái gì mà người vẫn mang con lợn.” Tư Đồ Mặc bất mãn trừng mắt nhìn con lợn vô tội kia.

Tô Bạch Bạch cười .,” Bởi vì con lợn là do Nhu tỷ tỷ nuôi , ôm con lợn như ôm Nhu tỷ tỷ.”

Tư Đồ Mặc tức thời im lặng.

Tiểu nha đầu này đem lợn so sánh với người , hoặc có thể nói , lợn có thể thay thế người , hẳn còn có ý kiến gì nữa .

Nhưng , phía trước có một nữ tử kêu cứu.

Tư Đồ Mặc vốn không để ý , Thanh Trúc cũng lười chơ mồm vào , thế nhưng Bạch Bạch lại có tinh thần trọng nghĩa bùng nổ.

Nhanh như chớp , không ngờ có người bay đến nơi có tiếng kêu.

Khinh công này , quả thực không tầm thường chẳng lẽ Tô Bạch Bạch cũng là võ lâm cao thủ?

Thanh Trúc kinh sợ lập tức nhảy xuống , vốn thân thể còn suy yếu , hiện tại là đau đến kêu cha gọi mẹ.

Tư Đồ Mặc đã giẫm trên lưng ngựa , sử dụng khinh công đuổi theo.

Thế nhưng , càng đuổi càng xa ,..... Tư Đồ Mặc dùng toàn lực Vẫn cách xa một đoạn dài

Tô Bạch Bạch , người muốn làm cho bao nhiêu người trợn mắt há hốc mồm biết bí mật?!

8. Chương 8 : Cứu Nhầm Tình Dịch

Hai kẻ thấp hèn định cưỡng dâm nữ tử nhu nhược , ánh mắt muốn van xin.

Tô Bạch Bạch nháy mắt đứng gần nữ tử :” Có Bạch Bạch ở đây , không để các người khi dễ người khác “

Âm thanh mềm nhũn , một chút sức lực cũng không có , suy chỉ có hai tên kia cười ha hả.

” Huynh đệ, lại có thêm một người , chúng ta mỗi người một đứa.”

Thế nhưng , khi bọn họ cười vui vẻ , Tư Đồ Mặc từ trên không giáng xuống đầu bọn hắn , vẻ mặt lạnh băng , quả thực dọa bọn họ nhảy dựng lên.

Hai huynh đệ liếc mắt nhau , chật vật đào tẩu.

Nữ tử được cứu , là Lâm Y Nguyệt , hai mắt nhìn thấy từ trên trời giáng xuống là một tuấn mỹ nam tử.

Rất đẹp trai !

Tư Đồ Mặc thân nhiên liếc mắt nàng một cái , chuyển hướng mắt đến Bạch Bạch :” Bạch Bạch , chúng ta đi.”

Tô Bạch Bạch đương nhiên là nghe lời hắn , nhưng Lâm Y Nguyệt lại nắm chặt quần áo của nàng :” Cô nương , đừng để tôi một mình , tội thật sự không có nơi để đi !”

Tô Bạch Bạch nhú mày , cô nương Nàng giống như không biết người này ?

Vì thế , nàng giãy dụa , chạy đến cạnh Tư Đồ Mặc :” Tư Đồ , đi thôi !”

Tư Đồ Mặc dừng chân , kiên nhẫn uốn nắn :” Người phải gọi ta là Mặc “

Tô Bạch Bạch bĩu môi :” Tại sao không được ? kêu còn không phải người”

Tư Đồ Mặc không giải thích . Hắn giải thích với nha đầu khờ dại này quả thực vô ích . Quả thật sự thực là không giống , với hắn mà nói , chỉ có thể người thân cận của hắn mới được gọi là Mặc.

Lâm Y Nguyệt có gốc cũng cảm giác được bọn họ có vấn đề , nhưng , nàng chính là một đại mỹ nữ đấy , người đó đem nàng bỏ qua như vậy chẳng phải rất ác sao?”

Từ Đồ Mặc nhìn nhìn Lâm Y Nguyệt ở một bên , hỏi :” Tên?”

” Lâm Y Nguyệt.” Lâm Y Nguyệt vội đáp. Trong câu nói có chút cao hứng.

Nhìn một cái , không phải bởi vì nàng xinh đẹp mà chú ý tới nàng sao?

” Về sau người đi theo Bạch Bạch , chiếu cố cho Bạch Bạch.” Một giọng nói lạnh lùng hoàn toàn hủy hoại ảo tưởng của nàng.

Lâm Y Nguyệt có chút ai oán nhìn Từ Đồ Mặc , hắn như thế nào có thể đối đãi với một mỹ nữ như thế? Bất quá , như vậy có thể lưu lại cũng tốt.

Một ngày nào đó , Nàng muốn cho nam nhân kia biết , Lâm Y Nguyệt nàng rất có mị lực.(sức quyến rũ)

Tô Bạch Bạch mơ màng nhìn hai người bọn họ , một chút cũng không biết , mình cứ nhầm phải tình địch

9. Chương 9 : Khinh Công Dùng Để Chạy

Lập tức , Từ Đồ Mặc rút cuộc không nhịn được , hỏi :” Bạch Bạch , ngươi biết võ công?”

” Võ công ? Sẽ không nha Mẫu thân nói không được học võ .” Tô Bạch Bạch thoải mái tựa vào trong lồng ngực của Từ Đồ Mặc.

” Khinh công kia của ngươi ? Chính là chạy rất nhanh kia.”

Tô Bạch Bạch cúi đầu , vẻ mặt hơi có chút đắc ý :” Đó là mẫu thân dạy Bạch Bạch cách chạy trốn. Bởi vì khi Bạch Bạch làm cho Nhu tỷ tỷ tức giận , Nhu tỷ tỷ sẽ đánh Bạch Bạch , cho nên Bạch Bạch phải chạy rất nhanh mới không bị đánh.”

Được rồi , Từ Đồ Mặc lại không có ý kiến.

Khinh công tốt như vậy dùng để chạy thoát khi bị đánh Đúng là , dường như có chút..... giống chiếc xe của trời (bạch tỷ chạy nhanh quá mà lại.)

Lâm Y Nguyệt cùng Thanh Trúc chung một con ngựa , nhìn thấy hai người bọn họ rúc vào nhau , tức giận thẳng đầu , một chút cũng không phát hiện mình và Thanh Trúc Tư thế như vậy cũng là... đen tối.

Thanh Trúc luôn không có gì miễn dịch , nhất là khi mỹ nữ kia đang trong ngực mình...

Không chịu thua kém , hai lỗ mũi chảy máu.

Cứ như vậy , hai ngày sau bốn người bọn họ tới trận đấu của Đại Hội Võ Lâm.

Tô Bạch Bạch chấn kinh , cho tới bây giờ nàng chưa từng gặp qua nhiều người như vậy hung thần ác sát kia ... Người ?

” Mặc ,cái kia , Bạch Bạch tới đây làm gì? vẻ mặt bọn họ , thật là khủng khiếp...”

Từ Đồ Mặc nhìn chung quanh , tất cả mọi người võ công không tồi . Tự nhiên dùng nét mặt hung ác đến áp người khác.

” Bạch Bạch , đừng sợ , có ta ở đây , sẽ không ai làm Bạch Bạch bị thương đâu.” Từ Đồ Mặc đem Bạch Bạch vùi đầu vào lồng ngực mình , không cho nàng nhìn chung quanh.

Lâm Y Nguyệt ở một bên xem, tức muốn chết rồi ! Nàng hung hăng nắm tay áo của Thanh Trúc , vãn vãn , móng tay dài đem quần áo trở nên nhàu nát.

Thanh Trúc dở khóc dở cười , nâng cánh tay nhẹ nhàng ra khỏi tay áo , ở trong gió đung đưa.

” Lâm cô nương” Thanh Trúc lấy hết dũng khí :” Tay áo của ta , người không nên hận. Cho nên , người không cần xuống tay. “

Lâm Y Nguyệt cười như có lỗi , hướng Tô Bạch Bạch chạy tới.

Bởi vì lần trước Bạch Bạch dùng hộp son chà đạp , con lợn ngửi thấy Lâm Y Nguyệt có mùi son phấn, cái mũi lợn bắt mẫn giật giật ,” Nói lầm bầm.”

Hoá ra , con lợn như vậy cũng không chào đón Lâm Y Nguyệt.

Tư Đồ Mặc nghĩ trong lòng phỉ báng , hẳn không thích ánh mắt Lâm Y Nguyệt nhìn hắn , không phải không thích , mà là chán ghét đến cực điểm.

10. Chương 10 : Tư Đồ Mặc Thích Người !

Tư Đồ Mặc , thiên hạ đệ nhất trang chủ , tuổi trẻ đầy hứa hẹn , tướng mạo xuất sắc , vô số nữ tử giang hồ mê như điên đảo , nhưng thái độ của hắn lại lạnh lùng vô tình , chỉ đau khổ cho những người đơn phương yêu hắn.

Độc môn chủ Độc Nương Tử chính là một trong những người đơn phương yêu hắn.

Lần này gặp Tư Đồ Mặc có nữ tử đang ôm con lợn ở trong lòng hết sức ôn nhu , không khỏi nhìn đỏ hai mắt , trong lòng ghen tị trào lên.

Đôi mắt xinh đẹp liếc qua , miệng đẹp uốn éo , lãng lơ đi đến cạnh Tư Đồ Mặc.

” Tư Đồ công tử , hi vọng vẫn khỏe.” Âm thanh yếu ớt , Tô Bạch Bạch nghe mà nổi đầy da gà.

Tư Đồ Mặc giống như không nghe thấy , lấy cho Tô Bạch Bạch ăn. Thỉnh thoảng dịu dàng nói một câu :” Bạch Bạch , ăn từ từ thôi , cẩn thận mắc nghẹn.”

Độc Nương Tử trong lòng không khỏi chế giễu , tốt nhất ghen chết luôn đi!

Đôi mắt quyến rũ nhìn Tư Đồ Mặc :” Tư Đồ công tử , nàng là muội muội của người sao? Lệnh muội có bộ dáng thật sự đáng yêu , đích thực là tiểu mỹ nhân.”

Tô Bạch Bạch không biết như thế nào , thấy Độc Nương Tử luôn vô tình tới gần Tư Đồ Mặc , tức giận từ đầu đến (Bạch tỷ ghen rồi kìa)

” Người , người tránh xa ra một chút ! Bạch Bạch không muốn nhìn đến người!”

Tư Đồ Mặc sững sờ , không nghĩ tới tiểu nha đầu này nói chuyện thẳng thắn. Nếu trước kia , hắn còn e ngại Độc Nương Tử , hiện tại có ý thuật tinh của Bạch Bạch , hắn cũng không lo lắng gì.

Duỗi tay ra , ôm vai Tô Bạch Bạch , hai người hoàn toàn không để ý tới Độc Nương Tử , cười nói thoải mái.

Khuôn mặt xinh đẹp của Độc Nương Tử bắt đầu vặn vẹo , cuối cùng cười lạn một tiếng , gọi tên đệ tử , nhỏ giọng như phàn phó điều gì đó.

Nàng muốn nhìn , ai là người cười cuối cùng!

.....

” A! Trời của ta ơi , người chết tiệt kia dám rời núi ?!”. Kiều Nhu Nhu kinh ngạc kêu to một tiếng.

Tô Bạch Bạch nghe tiếng nói quen thuộc , “oa oa” một tiếng khóc , chảy nước mắt , lấy quần áo đang mặc trên người Tư Đồ Mặc lau nước mũi , nước mắt , ...

Kiều Nhu Nhu điên rồi , nha đầu chết tiệt kia như thế nào còn khóc?

Phải phải , nàng nhận thua .

” Bạch Bạch , Tỷ tỷ không trách người , đừng” Câu không trách người vừa mới nói ra khỏi cửa miệng , Tô Bạch Bạch như thường lệ lập tức ngừng khóc , tươi cười như hoa nở rộ.

Kiều Nhu Nhu than thầm thở dài.

Tư Đồ Mặc cười , xoa đầu Bạch Bạch :” Bạch Bạch , tại sao người lại đáng yêu như vậy?”

Tô Bạch Bạch vừa nghe , nước mắt lại chảy xuống :” Mẫu thân nói , đáng yêu chính là không ai yêu..... Mặc , có phải Người không thích Bạch Bạch nữa?”

Tư Đồ Mặc biết Bạch Bạch không phải hỏi điều này , nhưng nghe xong hân hoan cao hứng :” Tư Đồ Mặc thích người !”

11. Chương 11 : Bạch Bạch Thay Đổi Bộ Dáng.

” A.” , Tô Bạch Bạch hướng tới Tư Đồ Mặc bập môi một chút , trước mặt nhiều người , hôn hân.

Tư Đồ Mặc xấu hổ cười , sắc mặt có chút đỏ bừng.

Kiều Nhu Nhu hoảng , nhìn người chung quanh đang trợn mắt há hốc mồm giải thích :” Mọi người hiểu lầm rồi , vừa rồi là giấc mộng đừng để ý .”

Tư Đồ Mặc không nói gì.

Nguyên lại người tự xưng là tỷ tỷ của Bạch Bạch — Kiều Nhu Nhu quả thật cũng rất ngốc.

Tất cả mọi người đều không để ý đến lời nói của Kiều Nhu Nhu , nàng tức giận rút thanh kiếm trong tay :” Tới đây , ai không phục thì đánh !”

Tư Đồ Mặc nhìn nữ tử nhu nhược kia , định ngăn cản , lại bị Tô Bạch Bạch giữ chặt.

” Yên tâm đi , Nhu Tỷ Tỷ thường xuyên cùng đại gấu chó quyết đấu , bọn ta không thua đâu.”

Cạc Cạc , trên bầu trời có một đám quạ đen bay qua ...

” Còn có còn có , Nhu tỷ tỷ xuống một cước , con kiến sẽ chết yếu , bắt quá Bạch Bạch đều cứu”.

Con kiến

Tư Đồ Mặc không có gì chống đỡ được.

Mà bên này , Kiều Nhu Nhu khiến kẻ khác khiếp sợ , trên mặt hân hoan tràn đầy cao hứng.

” Xem đi , Nhu tỷ tỷ sẽ đánh bọn họ như con kiến , một chút lực cũng không dùng ra!” Tô Bạch Bạch e sợ cho thiên hạ đại loạn , nói méo mó vài câu.

Lúc này , bên cạnh một tiểu nữ tử đi qua , chỉ còn lưu lại dư âm.

Tô Bạch Bạch chậm rãi cười , kẻ khác im lặng kinh ngạc.

Miệng nàng giương cao lên tạo độ cung hoàn mỹ , lẳng lặng đứng bên cạnh Tư Đồ Mặc . Đột nhiên , nàng cười khê ra tiếng , sử dụng khinh công bay đến võ đài , váy hồng nhạt tung bay , giống như tiên nữ.

Vung tay áo dài , đạp chân , tao nhã xoay xung quanh.

Mọi người lấy Tô Bạch Bạch làm trung tâm , nếu có người tản ra , thì người khác lượn lờ vào, chen vô xem.

Tư Đồ Mặc kỳ quái nhìn Bạch Bạch , nàng giống như đột ngột thay đổi thành con người khác , xa lạ ...

” Mau , mau ngăn lại nàng !” Trong đám người có một âm thanh vang lên.

Một nam tử trung niên bay lên . đem Bạch Bạch kéo vào trong lòng ngực , ngăn cản nàng khiêu vũ , luôn mồm gọi :” Tô Tô...”

Cái gì ? Điều này sao có thể?

Tư Đồ Mặc cũng bay lên vũ đài , lạnh lùng nhìn người nam tử trung niên kia :” Tô Bạch Bạch là của ta.”
Bạch Thiên Minh nhìn thấy Tư Đồ Mặc , biết được hẳn chính là thiện hạ đệ nhất trang chủ , không muốn đem Bạch Bạch giao cho hắn :” Mời người nhất định phải cứu nàng ...”
Cứu ? Bạch Bạch làm sao vậy?”

12. Chương 12 : Vũ Khuynh Thành

Độc nương tử mỉm cười sáng lạn , nhìn thấy trên đài Tô Bạch Bạch bị điểm huyết ngủ.
Nàng , chết , chẳng qua là chuyện sớm muộn.
Bạch Thiên Minh đi theo Tư Đồ Mặc còn có Kiều Nhu Nhu rời khỏi võ đài hội trường , rồi tới quán trọ lân cận.
Tư Đồ Mặc nhú mày :” Người tới làm gì?”
Bạch Thiên Minh nhìn Tô Bạch Bạch mê man , nước mắt chậm rãi chảy xuống :” Nàng là nữ nhân của ta ...”
Lúc ấy , hắn ở dưới đài đã thấy Tô Bạch Bạch có chút giống Tử Hồng . Đó là Tử Hồng , vì cơ thể có độc tố nên lưu lại trong thân thể của đứa nhỏ .
” Mẫu thân của nàng , chính là năm đó Hồng Cực Nhất là nữ thần y . Mọi người đều nói không có nàng không cứu được người , thế nhưng ... Nàng không chỉ cứu được một người , chỉ có cô ấy . Năm đó nàng trúng độc , độc tố di căn sang đứa nhỏ , sau đó nàng liền mang theo đứa nhỏ ẩn cư ở núi rừng” Bạch Thiên Minh nói lại chuyện cũ , không khỏi nước mắt tuôn trào.
” Vừa rồi nàng trúng độc , cho nên độc trong cơ thể phát tác – Vũ Khuynh Thanh . Người trúng độc này sẽ nhảy vũ điệu , khuynh quốc khuynh thành cuối cùng kiệt sức mà chết.”
Tư Đồ vừa nghe thấy Tô Bạch Bạch sẽ chết , bước đến túm cổ Bạch Thiên Minh :” Như thế nào mới có thể cứu Bạch Bạch?”
Bạch Thiên Minh vừa nghe , cười khở ra tiếng :” Nàng là Bạch Bạch ? Là Bạch Bạch a...”
Về mặt kia , giống như ảo não , cũng giống như tự chế giễu , nhưng hơi hận càng nhiều ...
” Thiên Sơn Tuyết Liên có thể ngăn chặn độc tính Năm đó ta không mang Tô Tô đi”
” Thiên Sơn Tuyết Liên , Trên đỉnh Thiên Sơn , vài chục năm gần đây , không có người tìm được . Hơn nữa , người đi tìm không ai sống sót ...
Kiều Nhu Nhu hoảng sợ hiểu ra :” Chẳng trách đi ở lâu trên chiếc xe trượt tuyết trong sơn động ... Nguyên lai là áp chết độc tố a...”
” Tô Tô còn sống ??????????” Bạch Thiên Minh mừng rỡ như điên.
Kiều Nhu Nhu lắc đầu :” Lúc Bạch Bạch năm tuổi không ở lại ..”
Đột nhiên . Tô Bạch Bạch nói mê sảng :” Mặc Mặc , Bạch Bạch không muốn rời người” Lập tức , một đôi mắt liền mở to ra.
Nhưng , nàng bị điểm huyết , tại sao lại tỉnh nhanh như vậy?”
Bạch Thiên Minh ai oán than một tiếng :” Xem ra Bạch Bạch hoàn toàn kế thừa y thuật của Tô Tô . Điểm huyết đối với các nàng mà nói , không có tác dụng lớn.”
Tô Bạch Bạch tựa hồ nhìn ai cũng không biết , thậm chí là người ở chung mười năm như Nhu Nhu . Nhưng
” Mặc , Bạch Bạch sẽ khiêu vũ cho người xem.”
” Ngoan , khiêu vũ sau được không? Ta mang người đi ăn?” Tư Đồ Mặc kiên nhẫn lừa nàng.
Tô Bạch Bạch khoe miệng mỉm cười :” Được rồi , Bạch Bạch nghe lời của người.”

Bạch Thiên Minh khiếp sợ nhìn Tư Đồ Mặc :” Bạch Bạch tạo sao nghe lời người nói ? Nhưng như thế là tốt lắm rồi ... Thế nhưng , Thiên Sơn Tuyết Liên không dễ dàng đến được.”

Tư Đồ Mặc ánh mắt kiên định :” Ta nhất định sẽ tìm được Tuyết Liên , cứu Bạch Bạch.”

Nhìn thấy Tư Đồ Mặc kiên định như vậy , Bạch Thiên Minh bắt đầu có chút chột dạ , năm đó hẳn đối với Tô Tô Lựa chọn chính là rời nàng đi...

13. Chương 13 : Bạch Bạch Bị Lừa Ăn Sạch Sẽ

Vài ngày đầu tiên sự việc xảy ra tốt , Tô Bạch Bạch rất nghe lời Tư Đồ Mặc , cuối cùng , mọi đối thoại xảy ra như sau.

” Bạch Bạch phải khiêu vũ !”

” Không được !”

” Bạch Bạch muốn khiêu vũ cho người xem !”

” Ngoan , khiêu vũ sau !”

” A! Không được ! Bây giờ , bây giờ !” Tô Bạch bạch một phen giữ chặt ống tay áo của Tư Đồ Mặc , ra sức túm kéo ...

Kết quả , quần áo Tư Đồ Mặc bị rách.

Kiều Nhu Nhu đi vào nghe thấy Tô Bạch Bạch ngồi trên người Tư Đồ Mặc , trên tay Tư Đồ Mặc còn có miếng mảnh vải bị rách rời...

Bạch Bạch hô :” Ngay bây giờ ! Người không đáp ứng , ta bắt đầu làm nha ...!”

Nhìn cảnh tượng trước mặt ... Kiều Nhu Nhu đỏ mặt :” Các người ... cứ tiếp tục ... ta không quấy rầy ...” Đồng thời trong lòng bội phục Tô Bạch bạch , Bạch Bạch thật sự mạnh mẽ..

Tư Đồ Mặc cũng biết hiện tại hẳn cùng Bạch Bạch ở trong tư thế sẽ khiến người khác hiểu lầm , muốn đứng dậy , nhưng Bạch Bạch như thế nào lại không chịu ...

Nếu dùng sức , Bạch Bạch sẽ bị thương Không dùng lực , như vậy đi xuống , hẳn cũng không phải Liễu Hạ Huệ , mặt đối với mặt âu yếm thiên hạ không phản ứng mới ra lạ ...

” Bạch Bạch , ngoan , mau đứng lên .”

Bạch Bạch thiếu não :” không!” . Đồng thời dùng bàn tay bé nhỏ của mình không ngừng khù lét Tư Đồ Mặc :” Không đáp ứng Bạch Bạch , Bạch Bạch sẽ chọc lét người chết !”

Tay Bạch Bạch cho vào trong ngực Tư Đồ Mặc , nhẹ nhàng chọc ...

Trời , hẳn biết Bạch Bạch muốn chọc lét hẳn , thế nhưng Trong lòng đốt lửa sao?!

Tư Đồ Mặc hô hấp chậm rãi đứng lên :”Bạch Bạch , dừng tay !”

Tô Bạch Bạch nhìn sắc mặt Tư Đồ Mặc đã chuyển thành màu đỏ , vui mừng cười lên tiếng :” Người không cho Bạch Bạch khiêu vũ , Bạch Bạch vẫn tiếp tục !”

Tư Đồ Mặc đột nhiên cười , trong mắt ánh mắt chột hiện lên :” Bạch Bạch muốn khiêu vũ?”

Tô Bạch Bạch gật đầu.

” Như vậy , khiêu vũ sẽ thay quần áo đúng không?” Tư Đồ Mặc tiếp tục hướng dẫn.

Hình như đúng là như vậy Tô Bạch Bạch tiếp tục gật đầu.

” Thay quần áo sẽ cởi quần áo , đúng không?”

Tô Bạch bạch gật đầu , tưởng tượng đến Tư Đồ Mặc đồng ý cho nàng khiêu vũ , rõ ràng ngồi trên người hắn , bắt đầu ... cởi quần áo .

Tư Đồ Mặc biết mưu kế thành công , nhìn thấy da thịt Bạch bạch trắng như tuyết :” Bạch Bạch , ghé sát vào đây , ta nói cho ngươi hay !”

Tô Bạch Bạch tò mò ghé sát lỗ tai , lại bị Tư Đồ Mặc cắn vành tai , không khỏi lảo nhảo ra tiếng.

” Bạch Bạch , ngươi xem , quần áo đều cởi , ta không thoát khỏi Bạch Bạch sao? Cho nên , ngươi giúp ta cởi quần áo đi...”

Tô Bạch Bạch hoảng hốt , cảm thấy hắn nói có đạo lý , liền bắt đầu giúp hắn cởi quần áo...

A , Tô Bạch Bạch , cái này ngươi bị ăn sạch sẽ còn không biết sao!

14. Chương 14 : Kết Cục

Tô Bạch Bạch bị Tư Đồ Mặc khi dễ , cũng không phải khiêu vũ thế nhưng nhìn đến hắn sẽ không tự giác mà đỏ mặt.

Buổi sáng .

” Bạch Bạch , rời giường.”

Tô Bạch Bạch mặt trắng hồng :” Được.”

Giữa trưa.

“Bạch Bạch , ăn cơm .”

” À, ừ ...” Tô Bạch Bạch tiếp tục đỏ mặt.

Buổi tối.

” Bạch Bạch , hôm nay ngươi thực nghe lời .”

Tô Bạch Bạch vẫn đỏ mặt , gật đầu.

Ồ Bạch Bạch hôm nay lại kỳ quái đến như vậy? hay là bệnh tình chuyển biến xấu đi.?!

” Khụ ... Bạch Bạch , ngươi còn muốn khiêu vũ?”

Tô Bạch Bạch lắc đầu rõ ràng :” Không”

Tư Đồ Mặc trầm mặc hỏi :” Vậy ngươi còn làm sao không thoải mái? Chẳng hạn muốn làm điều gì?”

Tô Bạch bạch then thùng gật đầu ” Có.... Bạch Bạch muốn ngươi ôm ngủ như hôm qua.”

Ngày hôm qua .

” Cọ xát” một chút , lần này Tư Đồ Mặc mặt đỏ.

Hắn xấu hổ cười , ý đồ nói sang chuyện khác :” Bạch Bạch , biết cha ngươi hai ngày đi đâu không?”

Tô Bạch Bạch nhú mày :” Bạch Bạch từ trước ở cùng ngươi một chỗ , tại sao lại biết được.?”

Lúc này , tiếng bước chân ở truyền đến nặng nề.

Bạch Thiên Minh trên mặt rất mệt mỏi , trong tay cầm cái hộp , hắn đem hộp đưa cho Bạch Bạch :” Bạch Bạch , cha năm đó ... Lần này nhất định phải cứu con , đây là Thiên Sơn Tuyết Liên , con ăn vào đi ...”

Tô Bạch Bạch trừng mắt nhìn :” Bạch Bạch không có bệnh , không cần ăn thứ này .”

Bạch Thiên Minh sờ sờ tóc :” Phiền toái ngươi chiếu cố Bạch bạch Ta nghĩ ẩn cư thâm sơn một thời gian , sau đó tìm Tô Tô .”

Tư Đồ Mặc trình trọng gật đầu.

.....

Bốn năm sau .

” Mẫu thân ! Phụ thân nói , người không được bước chân ra khỏi bên ngoài nửa bước !” Một tiểu nam hài tử khuôn mặt trắng hồng đáng yêu chỉ vào Tô Bạch Bạch hét lớn.

Tô Bạch Bạch giả bộ uỷ khuất miệng bĩu môi , kéo váy ở một chân :” ta đây không cảm sùng Mặc thì thôi ! không chính xác nói cho cha ngươi , cẩn thận ta đánh ngươi ác !”

Tiểu Tư Đồ vừa nghe , tay nhỏ bé nắm lại , dầm vào không khí :” Không nghe lời mẫu thân , đến đây đi !”

Tô Bạch Bạch đảo con mắt xem thường , thấy người ở xa xa tới , rời khỏi bỏ chạy phía trước :” Mặc , đưa con ngươi khi dễ ta ..”

Tư Đồ Mặc ôm lấy Bạch bạch :” Chân trần chạy cái gì mà chạy , còn có , tiểu tử ngươi bắt đầu khi dễ mẹ ngươi? Đi, vào trong viện ta xử .”

Tiểu Tư Đồ uỷ khuất nhìn thấy hắc cùng nương đi , hắc bị từ bỏ

Nhìn thấy Tư Đồ Mặc cùng Tô Bạch Bạch ân ái , Tiểu Tư Đồ trong lòng âm thầm thề , chờ trưởng thành , hắc nhất định phải bắt cóc mẫu thân , tức chết cha hắc!.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tieu-bach-than-y>